

да кажемъ на баща си, че звѣрь го изѣде, тогазь ще видимъ на какво ще му послужтъ неговите сѣнища. (Быт. $\overline{\text{лз}}$. 12—20).

§. 37. *Рувимъ по голѣмый братъ са старие да го отърве.*

Рувимъ най голѣмый отъ братьята отклоняваше ги отъ таквось злодѣяніе съ тѣзи думы: „Не дѣйте убива дѣтето, то е нашъ братъ: но хвърлете го въ нѣкоя яма.“ А неговата цѣль бѣше да отърве Іосифа отъ ржцѣтъ имъ, да го извади отъ ямата и да го заведе на баща си. И наистина тѣ са убѣдихъ отъ тѣзи думы да умѣржатъ рѣшеніето си. (Быт. $\overline{\text{лз}}$. 21—22).

§. 38. *Братъята продаватъ Іосифа на търговци.*

Като дойде Іосифъ, братьята му съблягохъ дрехата, съ която бѣ облеченъ, и го спуеняхъ въ една яма. Послѣ като сѣднихъ да ѣдятъ, видѣхъ търговци, които отивахъ въ Египетъ съ камили натоварены съ ароматы. Дойде имъ слѣдователно на умъ да продадѣтъ Іосифа на търговцитѣ, които и го купихъ за двайсетъ сребърници и го заведохъ въ Египетъ. (Быт. $\overline{\text{лз}}$. 23—28).

§. 39. *Проваждатъ на Іакова окървавената дреха на Іосифа.*

Тогази братьята Іосифовы окървавихъ дрехата му съ кръвта на ѣре, което заклахъ, и я проводихъ на баща си съ тѣзи думы: „Намѣрихмы тѣзи дреха видѣ да не е дрехата на сына ти.“ А той, като я позна, извика: «Тѣзи дреха е на сына ми! свирѣпъ